

เชลล์สีไฟฟ้าจากคลอร์ฟลอร์

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์วิชัย จุ่มพล

คณะผู้วิจัย

นางสาวyuวุตี เนตรน้อย

นางสาววีรยา เหลี่ยมไทย

นางสาวอรวรรณ ไกรแสงศรี

โรงเรียนนวัตถุอิเล็กทรอนิกส์

71 ต.ตลาด อ.พระประแดง จ.สมุทรปราการ 10130

ที่มา

ในปัจจุบันเทคโนโลยีมีความเจริญก้าวหน้ามาก ทำให้คนเราบริโภคสิ่งอำนวยความสะดวกกันมากขึ้น สิ่งที่ลิ้นเปลืองมากที่สุดก็คือ พลังงานไฟฟ้า นักวิจัยพยายามหาสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ มาใช้เพื่อทดแทน จึงทำให้เกิดแนวคิดว่า ในเมื่อพืชใช้คลอร์ฟลอร์ หรือ

สารสีเขียวจับแสงอาทิตย์มากก็เก็บเป็นพลังงานในรูปของสารเคมีคือ แป้งและหัวตาลได้ คลอร์ฟลอร์น่าจะเปลี่ยนพลังงานแสงมาเป็นพลังงานไฟฟ้าได้ เช่นกัน ดังนั้น นักวิจัยจึงใช้สารสีเขียวจากพืชมาผลิตหรือทำเป็นเซลล์ไฟฟ้า และศึกษาต่อไปอีกว่า คลอร์ฟลอร์จากพืชนี้ดีที่สามารถให้พลังงานไฟฟ้าได้มากที่สุด

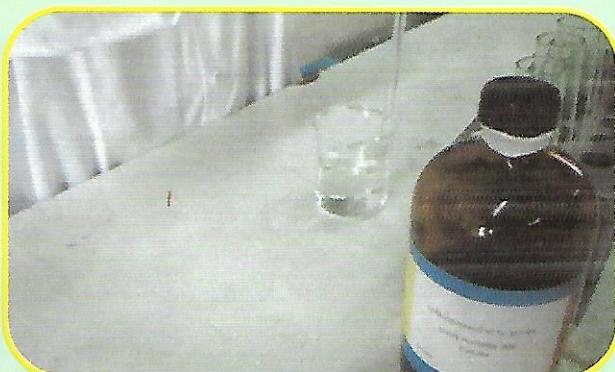
จุดประสงค์

- เพื่อศึกษาการผลิตไฟฟ้าอีกทางเลือกหนึ่ง
- เพื่อเปรียบเทียบสารอิเล็กทรอนิกส์จากพืชต่างชนิดกันว่าชนิดใดสามารถผลิตไฟฟ้าได้มากที่สุด

ขั้นตอนการทดลอง

รูปที่ 1. นำใบฝรั่งมาล้างให้สะอาด และทำให้แห้ง

รูปที่ 5. วัดปริมาตรเอทิลแอลกอฮอล์

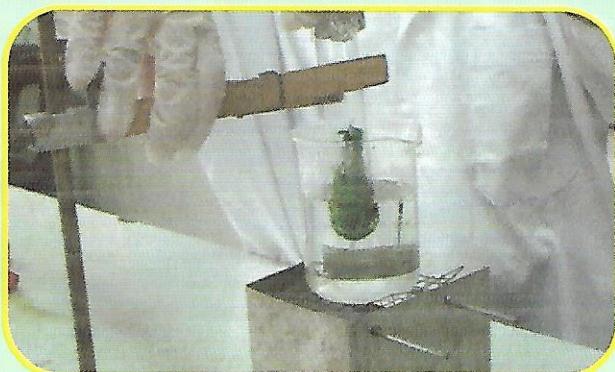
รูปที่ 2. หั่นใบไม้

รูปที่ 6. ใส่เอทิลแอลกอฮอล์ลงไปในหลอดทดลอง

รูปที่ 3. นำใบไม้เข้าเครื่องชั่ง

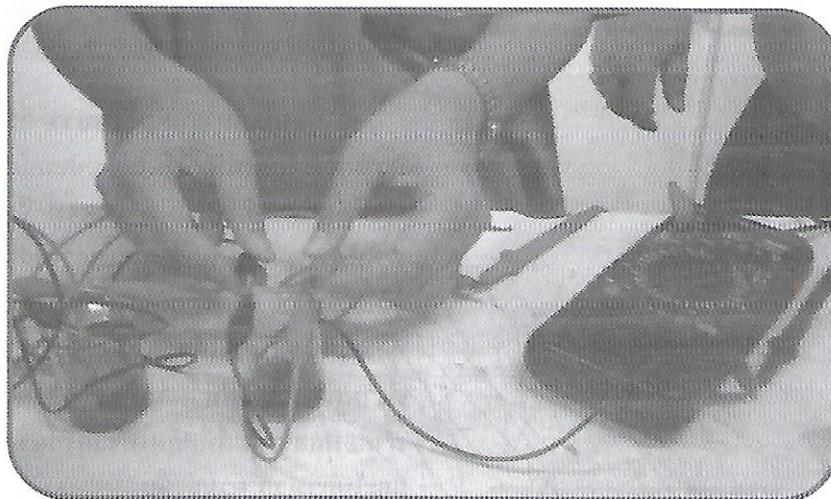
รูปที่ 7. 搗ตบคลอโรฟิลล์

รูปที่ 4. ชั่งใบไม้

รูปที่ 8. กรองคลอโรฟิลล์ทึ้งไว้ให้เย็น

รูปที่ 9. วัดค่าความต่างศักย์ไฟฟ้า

อุปกรณ์และวิธีการทดลอง

อุปกรณ์

1. หลอดทดลองขนาดใหญ่
2. บีกเกอร์ ขนาด 100 ซม.³
3. ชุดตะเกียงแอลกอฮอลล์
4. ที่ตั้งหลอดทดลอง
5. เครื่องชั่ง
6. บีกเกอร์ ขนาด 250 ซม.³
7. มัลติมิเตอร์
8. ชาติพารอที่หนึ่น
9. บีเพตต์
10. สายไฟ

สารเคมี

1. เอทิลแอลกอฮอลล์
2. ในการเวก
3. แผ่นทองแดง
4. ใบฟรัง
5. ใบมะนาว
6. แผ่นสังกะสี

วิธีดำเนินการทดลอง

1. นำไปบนฟรังมาลังให้สะอาดและทำให้แห้ง
2. หันไปฝรั่งเป็นขี้นเล็กๆ
3. ขึ้นไปฝรั่งประมาณ 5 กรัม ใส่ในหลอดทดลองขนาดใหญ่
4. วัดปริมาตรของแอลกอฮอลล์ 10 ลูกบาศก์เซนติเมตรใส่ในหลอดทดลองที่มีใบฟรัง
5. ใส่แอลกอฮอลล์ลงไปในหลอดทดลองที่มีใบไม้
6. นำบีกเกอร์ ขนาด 250 ลูกบาศก์เซนติเมตร ใส่หัวต้มให้เดือดแล้วนำหลอดทดลองที่ใส่เอทิลแอลกอฮอลล์และใบฟรังแล้วมาต้มในหัวเดือดประมาณ 2 นาที
7. กรองคลอริฟิลล์ที่ได้ให้เย็น
8. ตัดแผ่นทองแดงและแผ่นสังกะสีให้มีขนาด 2x4 ตารางเซนติเมตร
9. วัดค่าความต่างศักย์ไฟฟ้าของสารคลอริฟิลล์ที่สกัดได้ โดยใช้คลอริฟิลล์เป็นสารอิเล็กทรอยไลด์ ใช้ทองแดงเป็นขัวบวกและสังกะสีเป็นขัวลบ วัดตั้งแต่ 1 เซลล์จนถึง 5 เซลล์

10. นำค่าความต่างศักย์ไฟฟ้าที่วัดได้มาเขียนกราฟและนำกราฟที่ได้เปรียบเทียบกับกราฟตามทฤษฎี
11. ทำข้อ 1-9 โดยเปลี่ยนจากใบฝรั่งมาเป็นในการเวก และใบมะนาวตามลำดับ

วิเคราะห์ผลการทดลอง

วิเคราะห์ผลการทดลอง

กราฟจะมีลักษณะไม่คงที่ กราฟที่ได้จะเป็นกราฟไฮเพอร์โบลา มีลักษณะคล้ายกับกราฟระหว่างกระแสไฟฟ้า (I) กับความต่างศักย์ (V) ตามทฤษฎีของกราฟสารอิเล็กทรอยไลด์ เมื่อทราบความต่างศักย์จะคำนวณกระแสไฟฟ้าได้จากสูตร

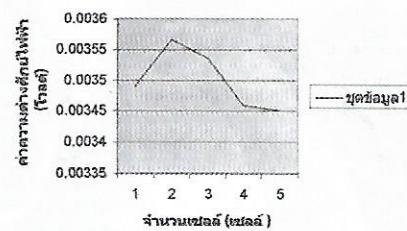
$$E = I(R+r)$$

$$I = \frac{E}{R+r}$$

$$\text{เมื่อ } R = 0 \text{ โอห์ม}$$

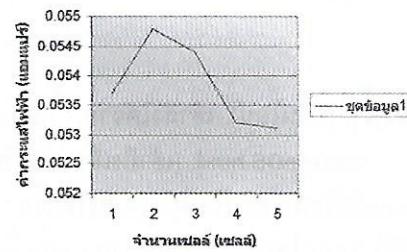
$$r = 0.065 \text{ โอห์ม}$$

กราฟแสดงค่าความต่างศักย์ไฟฟ้า ของใบฟรัง

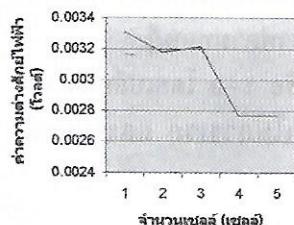
รูปที่ 1

กราฟแสดงค่ากระแสไฟฟ้าของใบฟรัง

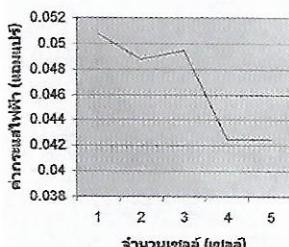
รูปที่ 2

กราฟแสดงค่าความต่างศักย์ไฟฟ้าของในการเวก

รูปที่ 3

กราฟแสดงค่ากระแสไฟฟ้าของในการเวก

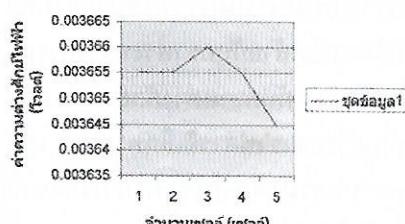

สรุปผลการทดลอง

จากการทดลองพบว่า ค่าความต่างศักย์ไฟฟ้าที่วัดได้จากคลอร์ฟิลล์ที่สกัดจากใบไม้เม้มค่าไม่คงที่ จึงทำให้กราฟที่ได้เป็นกราฟไข่เพอโรบีลา และจะพบว่า ค่าความต่างศักย์ไฟฟ้าของคลอร์ฟิลล์ที่ได้จากใบมะม่วงค่าความต่างศักย์ไฟฟ้ามากที่สุด รองลงมาคือคลอร์ฟิลล์ที่สกัดได้จากใบฝรั่ง และใบการเวก ตามลำดับ

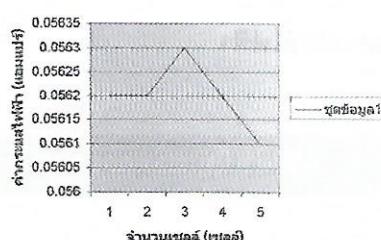
นั่นก็แสดงว่า คลอร์ฟิลล์สามารถนำมาผลิตกระแสไฟฟ้าเป็นสารอิเล็กทรอลิตได้ในการผลิตพลังงานไฟฟ้าได้อีกอย่างหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นพลังงานทางเลือกใหม่ในอนาคต

กราฟแสดงค่าความต่างศักย์ไฟฟ้าของในมะม่วง

รูปที่ 5

กราฟแสดงค่ากระแสไฟฟ้าของในมะม่วง

รูปที่ 6

ประโยชน์ที่ได้รับ

- คลอร์ฟิลล์ที่สกัดจากใบไม้สามารถนำมาเป็นสารอิเล็กทรอลิตได้
- นำคลอร์ฟิลล์ไปประยุกต์ใช้ในการผลิตกระแสไฟฟ้า

บรรณานุกรม

คนนำ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.thaigoodview.com/library/studentshow/2549/m6-3/no01-05/food/sea04p06.html>, [เข้าถึงเมื่อ 19 กันยายน 2551].

คลอร์ฟิลล์. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.greenmagic.co.th/chlorophyll.php>, [เข้าถึงเมื่อ 19 กันยายน 2551].

ฝรั่ง. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.medplant.mahidol.ac.th/pubhealth/psidium.html>, [เข้าถึงเมื่อ 19 กันยายน 2551].